

РЕШЕНИЕ

№ 26589

гр. София, 06.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разглежда дело номер **2196** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Халви-23“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя П. И. Х., срещу Решение №1040-21-768/21.12.2023 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане №РЖ-5-21-01429524/04.10.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Жалбоподателят претендира отмяна на оспореното решение, като оспорва фактическите положения приети за установени от страна на административния орган. Счита, че издаденото разпореждане, потвърдено с решението, е неправилно и незаконосъобразно, неподкрепено с доказателствен материал и е следвало да бъде отменено. Моли за отмяна в цялост на потвърждаващото го решение. Претендира разноски.

В съдебно заседание за жалбоподателя се явява лично от управителя на дружеството П. Х. и от адв. С. Р.. Поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на разноски, за които представя списък. Депозира писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град, в съдебно заседание се представлява от юрк. О., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Депозира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не представя становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Националната агенция за приходите (НАП) е извършила проверка по компетентност, при която е установено, че осигурителят "ХАЛВИ-23" ЕООД не е внесъл дължимите осигурителни вноски, с което не е изпълнил задълженията си по чл. 1, ал. 8 и ал. 9 от ПМС № 55/30.03.2020 г. и чл. 2 от ПМС № 151/03.07.2020 г. и следващите с изменения и допълнения.

По повод на писмото е изискана информация от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ С., от която на 30.01.2023 г. е получено уведомително писмо, съгласно което при извършена проверка относно прилагане на ПМС № 55/30.03.2020 г. и ПМС № 151/03.07.2020 г. е установено, че осигурителят „ХАЛВИ-23“ ЕООД е изплатил заплатите на всичките наети лица от месец март 2020 г. до месец април 2022 г. включително.

След като е установено, че осигурителят не е внесъл дължимите осигурителни вноски за отпуснатите средства за подлежащата на възстановяване сума в размер на 22 744,85 лв., до същия е изпратено писмо на 16.02.2023 г. Писмото е получено на 06.03.2023 г. от П. Х.. В отговор са предоставени всички документа и жалба, заведена с вх. № 1012- 21-315/20.03.2023 г. Осигурителят се е позовал на съдебно решение, с което в полза на дружеството е отменен отказ на НАП за разрешаване на неотложни плащания и се твърди, че към 08.06.2023 г. то все още не е изпълнено.

Със Заповед № ЗР-5-21 -01362165/02.06.2023 г. на основание чл. 107 от КСО във връзка с чл. 10. ал. 3 от ПМС № 151/03.07.2020 г. по реда на Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионната дейност от контролните органи, на НОИ е възложено извършване на частична ревизия по разходите на ДОО на „ХАЛВИ-23“ ЕООД. Първоначално определеният срок за извършване на ревизията е удължен със Заповед № ВЗ-5-21-01400866/03.07.2023 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че дружеството е кандидатствало и е било одобрено от Комисията по чл. 5 от ПМС 55/30.03.2020 г. и чл. 6 от ПМС № 151/03.07.2020 г. за изплащане на средства за запазване на заетостта на работници и служители след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и удължена с Решение № 378 на МС.

С цел изясняване на фактическата обстановка са изискани документи от осигурителя, който е представил жалба до ТП на НОИ-С. град, Заявление до Директора на ТП на НОИ-С. град, Решение № 7934/30.12.2021 г. по адм. дело № 7206/2021 г. по описа на АССГ, копие на вх. № 1453-00-1570/22.06.2023 г. до ТД на НАП С.-град, офис „И.“, банкови извлечения, декларация, ведомост за заплати за м.05.2023 г. Предоставена е информация, съгласно която на „Халви-23“ ЕООД са били издавани разпореждания за неотложни плащания в съотношение 70% в полза на дружеството и 30% за погасяване на задължения към НАП, както следва: на 05.01.2017 г., 06.04.2017 г., 12.08.2020 г., 08.02.2021 г. и 21.04.2021 г., като в периода от 05.01.2017 г. до 12.08.2020 г. няма подавани искания за разрешаване на неотложни плащания. Указано е, че в изпълнение на Решение № 7934/30.12.2021 г. на АССГ по адм. дело № 7206/2021 г. е издадено Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания с изх. № С220022-031-0000220/27.01.2022 г. на задължения по трудови договори и задължителни осигурителни вноски, но в срока на действие на разпореждането няма постъпили никакви суми за погасяване на задълженията. От страна на дружеството няма извършени доброволни плащания за погасяване на задълженията по изпълнителното дело. Дадено е пояснение, че при образувано изпълнително дело, разпределението на суми, постъпили по изпълнителното дело в хода на изпълнителното производство, публичния изпълнител не разполага с възможността приоритетно да избира какво да бъде погасено, а постъпленията се разпределят, съобразно разпоредбите на ДОПК.

Ревизията по разходите на ДОО на „Халви-23“ ЕООД е приключила с издаване на Р. № РА-5-21-01403791/04.08.2023 г., за възстановяване на изплатените на дружеството средства за запазване на заетостта, по реда на ПМС 55/30.03.2020 г. и на ПМС № 151 /03.07.2020 г. на работници и служители, за месец март 2020 г., месец юни 2020 г., за периода от м. ноември 2020 г. до м. юни 2021 г., за месец септември 2021 г. и периода от месец февруари 2022 г. до месец април 2022 г., получени при нарушение на чл. 9, ал. 1 от ПМС № 55/30.03.2020 г. и на чл. 2, ал. 1 и 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 3 от ПМС № 151/03.07.2020 г. Начетът по ревизионния акт е определен в размер на 27 559,54 лв., от които 22 744,85 лв. - главница, представляваща сбор от изплатените средства за запазване на заетостта и 4 814,69 лв. - лихва, начислена съгласно чл.113 от КСО. Срещу него на 15.09.2023 г. е подадено възражение от страна на санкционираното лице, прието от административния орган за неоснователно.

В резултат на това, ръководителят на контрола по разходите на ДОО е издал Разпореждане №РЖ-5-21-01429524/04.10.2023 г. за внасяне на установения начет. Срещу това разпореждане жалбоподателят е депозирал жалба пред директора на ТП на НОИ – С. – град, който се е произнесъл по нея с процесното Решение №1040-21-768 от 21.12.2023 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

Изготвена и приета по делото е ССЕ, в която са обследвани в детайли всички относими документи за процесния период. Вещото лице, дипломиран експерт – счетоводител д-р П. К., формулира следното заключение:

Дружеството е получило временно разрешение за извършване на неотложни плащания при действащ заповед по изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., валидно в периода от 27.01.2022 г. до 28.02.2022 г. включително. В този срок дружеството е имало право да извършва ограничени плащания, посочени като неотложни, въпреки наложените заповеди по изпълнителното дело. Това разрешение е било временно и с ясно определен краен срок на действие. Разпределението на постъпилите средства е извършвано изцяло по реда на ДОПК, автоматично от НАП, като приоритизира погасяването на главници по публични задължения. Дружеството не е имало участие в процеса на разпределение. Да, по изпълнителното дело са постъпили и са разпределени средства за погасяване на задължения за задължителни осигурителни вноски (ДОО, 30, УПФ), за периоди най-често в интервала 2014-2020 г., на обща стойност над 20 000 лв. НАП първоначално е отказала разрешение за неотложни плащания. Съдът е отменил отказа и е разпоредил повторно разглеждане. Няма информация, че разрешението е издадено впоследствие. Всички средства по банковите сметки на дружеството са били заповедирани. Дружеството не е имало достъп до тези средства и не е можело свободно да разполага с тях. Всички постъпления по сметките са били използвани от НАП за погасяване на задължения по изпълнителното дело, съгласно нормативно установения ред.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 57-ми състав направи следните правни изводи:

От данните, събраните по делото съдът установява, че жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал.2 от КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146

- дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Приложимата нормативна уредба е тази по КСО и ПМС № 151 от 2020 г., а именно чл. 110 КСО и чл. 2, чл. 10 9 др. от ПМС 151/2020 г.

Съгласно чл. 2, ал.1 от ПМС 151/2020 г. работодателят, получил средства за запазване на заетостта по реда на постановлението, изплаща на работниците и служителите по чл. 1, ал.1 (На работодателите могат да се изплащат средства за запазване след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и удължена с Решение № 378 на Министерски съвет от 2020 г., за: 1. Работници и служители, работата на които е била преустановена през периода от 13 март до 31 декември 2020 г., със заповед по чл. 120а от Кодекса на труда; 2. Работници и служители, които през периода от 13 март до 31 декември 2020 г. са работили на непълно работно време на основание чл. 138а, ал.2 от Кодекса на труда; 3. Работници и служители, които през периода от 13 март до 31 декември 2020 г. са ползвали отпуск на основание чл. 173а от Кодекса на труда; 4. Работници и служители, на които е запазена заетостта след подадено уведомление за масови уволнения по реда на чл. 130а от Кодекса на труда и чл. 24 от Закона за насърчаване на заетостта през периода от 13 март до 31 декември 2020 г.; 5. Работници и служители, извън посочените в т.1-4, осигурени в сектор I – „Хотелиерство и ресторантьорство“ и икономическа дейност с код 49.39 „Друг пътнически сухопътен транспорт, некласифициран другаде“ от Класификацията на икономическите дейности (КИД – 2008).) трудово възнаграждение в размер, не по – малък от размера на осигурителния доход за октомври 2021 г., и внася дължимите осигурителни вноски за съответния месец (в относимата редакция).

В чл. 10 от Постановлението Министерски съвет е разписал реда, по който се установяват задълженията по този подзаконов акт, а именно: ал.1 – работодател, получил средства за запазване на заетостта по реда на това постановление, за когото Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и Националната агенция за приходите съгласно своята компетентност установят, че не изпълнява задълженията си по чл. 2 или чл. 3, ал.1, т. 5 и 6 или декларира неверни данни, възстановява в пълен размер изплатените средства на бюджета на държавното обществено осигуряване. Ал. 2 предвижда, че изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и Националната агенция за приходите уведомяват Националния осигурителен институт за установените в рамките на контролната дейност по ал.1. Невъзстановените средства по ал. 1 се установяват и събират по реда на чл. 110 от Кодекса за социално осигуряване (ал. 3).

Нормата на чл. 110 от КСО регламентира реда за съставяне на ревизионен акт за начет за нанесени щети на ДОО. Издадената, на основание чл. 108, ал.3 от КСО, инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионна дейност от контролните органи на НОИ предвижда извършването на частични ревизии, свързани с изплащането на определен вид парично обезщетение и/или пенсия от ДОО. При преглед на административната преписка се установява, че е спазен описания в Инструкцията ред. Не е спорно между страните, че жалбоподателят не разходвал по предназначение отпуснатите му средства по ПМС № 151/2020 г. и ПМС № 151/03.07.2020 г. и следователно е допуснал нарушение, отговорността за което се ангажира по реда на чл. 110, ал.1, т. 1 от КСО, както правилно са приели осигурителните органи, съгласно чл. 10, ал.1 от ПМС № 151/2020 г.

Съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Издаването на РАН е съгласно разписаната процедура в Инструкция № 1 от 03.04.2017 г. за реда и начина за осъществяване на контролно – ревизионна дейност от контролните органи на НОИ,

като съгласно чл. 23, ал.2 от подзаконовия акт неразделна част от РАН са справките по чл. 17, ал.1, т. 2, както и: 1. Справки за произхода на начета, изготвени от контролните органи; 2. Анализи; 3. Съставени при ревизията протоколи и описи; 4. Събрани при ревизията оригинали или заверени копия на декларации, обяснения и др.; 5. Заверени преписи, извлечения или фотокопия на други събрани при ревизията документи. Следователно анализът на контролния орган и справката за неизплатените дължими суми са неразделна част от съставения РАН.

Настоящият съдебен състав намира, че липсва допуснато съществено нарушение на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК при издаването на оспореното решение на директора на ТП на НОИ С. – град, тъй като в него се съдържат всичко относими факти и обстоятелства, които са относими при решаването на процесния спор. Тук следва да се припомни, че съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ВС, ОСГК мотивите към административния акт могат да бъдат и отделно от него. В случая подробни данни се съдържат в РАН и придружаващите го документи, поради което посочването им в разглежданото решение на ответника е достатъчно.

По отношение на твърдението, че дружеството не е разходвало средствата по предназначение в резултат на неправомерните действия на публичния изпълнител, в следствие на наложени запори и отказ за временно разрешение за извършване на неотложни плащания, а не по своя вина, съдът намира за необходимо да обърне внимание на следното:

В случай, при който осигурителят не е внесъл дължимите осигуровки, същият следва да понесе имуществена отговорност по реда на чл. 110, ал.1 от КСО, която по своята правна същност е гражданскоправна, безвиновна и възниква по силата на закона – в случая чл. 10, ал.1 от ПМС № 151 от 03.07.2020 г. В разглеждания случай противоправното поведение на осигурителя се изразява в невнасяне на дължимите суми, което е императивно негово задължение за изплащане на средства от ДОО за запазване на заетостта на работниците и служителите. За възникването на тази отговорност не се изисква доказване на вина и умисъл от страна на получателя на тези средства, а единствено факта на липса на плащания, за които тези суми са предоставени. Експертизата също потвърди наличието на невъзстановени средства по ПМС № 55/30.03.2020 г. и ПМС № 151/03.07.2020 г. от страна на дружеството, които не могат да бъдат обосновани единствено с отказа на НАП за издаване на временно разрешение за извършване на неотложни плащания, доколкото в изпълнение на Решение № 7934/30.12.2021 г. на АССГ по адм. дело № 7206/2021 г. е издадено Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания с изх. № С220022-031-0000220/27.01.2022 г. на задължения по трудови договори и задължителни осигурителни вноски, но в срока на действие на разпореждането няма постъпили никакви суми за погасяване на задълженията.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с неоснователна жалба, като в хода на съдебното дирене не бяха доказани изложените в нея твърдения и не бяха опровергати направените от ответника фактически установявания и правни изводи, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора трябва да се уважи направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и да се присъди такова в размер на 100,00 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд - София град, Трето отделение, 57 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Халви-23“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено

място], представлявано от управителя П. И. Х., срещу Решение №1040-21-768/21.12.2023 г. на директора на ТП на НОИ-С. град , с което е потвърдено Разпореждане №РЖ-5-21-01429524/04.10.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Халви-23“ ЕООД,[ЕИК] да заплати на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението на може да се обжалва в 14 дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.